

קָבֵץ

שיחות מוהרא"ש

דבורים נוראים ונפלאים,
מעוררים מעירים ומחזקים,
אשר מתוך הנחל נובע מקור חכמה נובעים,
להחיות נפש כל חי ומשם ישקו העדרים,
להתחזק בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

*

אשר נאמרו בענין

חדש כסליו

על ידי מרן מוהרא"ש שליט"א

יצא לאור לקראת ראש חודש כסליו תשע"ג

על ידי תלמידי מתיבתא היכל הקדש

חסידי ברסקב

עיר הקדש ירושלים תובב"א

חֲדָשׁ בְּסֵלִיו

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שֶׁבְּבֹא חֲדָשׁ בְּסֵלִיו, מִתְגַּלֶּה הַתְּעוֹרְרוֹת מִיַּחַדָּת
 לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּלְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אֹרֹן יִתְבָּרֵךְ
 הָאֵין סוּף, כִּי מִמְשָׁמְשִׁים וּבָאִים יְמֵי הַנְּכֵחַ הַקְּדוּשִׁים, שֶׁבָּהֶם
 מְדַלְּקִים גְּרוֹת הַנְּכֵחַ, וּבִתּוֹכָם מִתְגַּלֶּה הָאֹרֹן הַגָּנוּז, וְחֲכַמֵּינוּ
 הַקְּדוּשִׁים אֹמְרִים (פְּסָחִים ז' ע"ב) שֶׁעַקֵּר הַחֲפוּשׁ בְּגֵרוֹת, וּכְמוֹ שֶׁפְּתוּב
 (צַפְנִיָּה א') בְּעֵת הַהִיא אֲחַפֵּשׂ אֶת יְרוּשָׁלַיִם בְּגֵרוֹת, וְלִכֵּן הִחַל מִתְחַלֵּת
 הַחֲדָשׁ, כְּכֹר מְקַבְּלִים כַּחוֹת מִיַּחַדִּים לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אַחֵר כְּבוֹד הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, וְלִמְצֹא אֹרֹן הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה מְרַמֵּז בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק ב' סִימָן ז'), **בְּסֵלִיו רֵאשֵׁי תְּבוּת** (שְׁמוֹת ג') **וַיֵּרָא י"ו כ"י**
פֶּר לִירָאוֹת, הַנֶּאֱמָר אֲצֵל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, שֶׁפֶּר מִמְּקוֹמוֹ לִירָאוֹת כְּבוֹד
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ מִתְגַּלֵּית אֵלָיו הַשְּׂכִינָה, וּכְמוֹ שֶׁפְּתוּב (שם) **וַיִּקְרָא**
אֵלָיו אֱלֹקִים מִתּוֹךְ הַסֶּנֶה וְגו', כִּי מִיַּד שֶׁאֲדָם מוֹכֵן לְצֵאת מִמְּקוֹמוֹ,
 וּלְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וּכְמוֹ שֶׁאֲמַר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ (שם)
אֲסוּרָה נָא וְאַרְאֶה אֶת הַמְּרָאֶה הַגָּדוֹל וְגו', וּפֶרֶשׁ רֵשִׁי, אֲסוּרָה מִכָּאֵן
 לְהִתְקַרֵּב שָׁם, מִיַּד נִגְלָה אֵלָיו הַשְּׂכִינָה, וּמִמֵּיַע אוֹתוֹ לְהִתְקַרֵּב אֶל
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאֵמֶת, וְלִכֵּן בְּבֹא חֲדָשׁ בְּסֵלִיו, שֶׁנֶּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל

מכינים עצמם לסור ממוקומם, ולהתקרב לימי חנכה הקדושים, ולראות ולהתבונן על הנרות הקדושים, שבהם מתגלה אור הגנוז, מקבלים התעוררות מיחדת לחפש ולבקש אחר כבוד השם ותפארתו, ולבסוף זוכים למצוא אותו באמת.

ואמר מוהר"א ש"נ, שימי בסליו מסגלים מאוד לצאת מכל מיני כסילות וטפשות הדעת, שהם כלליות התאוות והמדות הרעות המחשיכות עיני אדם, ומטפשים את דעתו מלראות אור השכינה הקדושה, וכמו שכתוב (קהלת ב') והכסיל בהשד הולך, כי בימי בסליו אנו מכינים את עצמנו להדליק נרות חנכה הקדושים, שמאירים בתוכנו אורו ותפארתו האין סוף, וממילא מתבטלים כל מיני טפשות וכסילות הדעת, והרמז בפסוק (תהלים צ"ב) איש בער לא ידע "וכסיל" לא יבין את זאת, וכפי"ל אותיות **בסליו**, כי כסיל אי אפשר לו להבין את "זאת", שהיא השכינה הקדושה, וכדאיתא בתקוני זהר (תקון כ"א) על הפסוק (ויקרא ט"ו) "בזאת" יבוא אהרן אל הקדש וגו', שהרי הכסיל הולך כל השנה אחר תאוות לבו, וכדאי אי אפשר לו להבין את "זאת", כי התאוות והמדות הרעות, אינן מניחות אותו להבין אור השכינה, אבל בהגיע ימי בסליו, שבהם ימי חנכה הקדושים, ובתוכם מאיר אור השכינה בתוך ביתנו ממש על ידי

נרות הנבנה, ומדליקים את הנרות במשך שמונה ימים עד שמוגיעים ל"זאת" הנבנה, שהוא אור הבינה, וכמו שאומרים (בפייט "מעוז צור"), בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורגנים, אז נתקנת בסילות ומפשות הדעת, שעליה נאמר "ובסיל לא יבין את זאת", וזכין לקבל הנבנה חדשה באור השכינה הקדושה, ולכן מסגל מאוד מתחלת חדש בסליו, לבקש את הקדוש ברוך הוא על תקון הסילות, לצאת מפל מיני טפשות ובסילות הדעת, ולזכות להתגלות השכינה, ולקבל ימי הנבנה הקדושים בקדשה ובטהרה, ואז יתקיים אצלנו ו'ירא י'י פי ס'ר לראות, שהקדוש ברוך הוא יראה שהוא סר מעסקיו וטרדותיו, ופונה לראות ולהתבונן באור השכינה, אזי, ויקרא אליו אלקים וגו', שהקדוש ברוך הוא יקרא אליו, ויקרב אותו בכל מיני התקרבות, אשרי הזוכה לחדש פסליו בזה.